Samenvatting van tekst 35: "Rock 'n' roll, een geweldpleging op het bewustzijn via subliminale boodschappen" (J.P. Régimbal)

Voorwoord van de vertaler

De tekst is de integrale Nederlandse vertaling van het boek van Jean-Paul Régimbal (1931-1988), een katholieke pater uit Ontario, Canada, die bekend stond om zijn kritiek op de Illuminati en de vrijmetselarij, en om zijn verzet tegen wat hij zag als de schadelijke invloed van rockmuziek. Het oorspronkelijke Franse boek verscheen in 1983.

We beginnen met een verwijzing naar de Latijns-Amerikaanse Macumba-religie, waarin een zekere Maria-José ("la mère des dieux") uitlegt dat elke god een eigen ritme heeft en dat het ritme van de "heilige trom" de godheden oproept. Sommige paranormaal begaafden beweren dat bepaalde rockmuziek via van oorsprong Afrikaanse ritmes eveneens lagere geesten oproept, die het publiek onbewust negatief beïnvloeden en energie stelen.

Centraal staat het fenomeen van subliminale boodschappen: korte, meestal immorele zinnen die bij het achterstevoren afspelen van sommige rocksongs hoorbaar zijn en de luisteraar op onbewust niveau beïnvloeden. De vertaler erkent dat de wetenschap geen bewijs voor het bestaan van zulke boodschappen levert. Voorstanders zien het vooral als een paranormaal fenomeen en luisteren naar sensitieven, die stellen dat de wetenschap slechts een deel van de werkelijkheid omvat. Ongeveer veertig jaar geleden leidden de veronderstelde boodschappen zelfs tot rechtszaken tegen platenmaatschappijen, die uiteindelijk zonder gevolgen bleven.

Het boek kan voor de gewone mens ("jan modaal") vreemd overkomen: we zijn zo gewend aan dagelijkse rockmuziek dat het negatieve effect ons niet meer opvalt. Voor sensitieven ligt dit anders; zij voelen zich bij het beluisteren van rockmuziek vlug uitgeput. Het probleem is dat ook de gewone luisteraar de negatieve invloed ondergaat zonder het te merken. We wijzen op de ernst van het paranormale en op de "harmonie der tegengestelden" (door Paulus "de elementen van deze wereld" genoemd). Denken we aan het boek van Masaru Emoto over de vorming van waterkristallen, bij harmonische muziek vormen deze kristallen symmetrische structuren, maar bij heavy-metal muziek zijn de zijn de kristallen disharmonisch gevormd.

Het boek van Régimbal

Deel I: Oorsprong en ontwikkeling

Régimbal beschrijft rock-'n-roll als een revolutie zonder politieke partijen of manifesten, die sinds de jaren 1950 volgens hem de krachtigste revolutie naar lichaam, geest en hart is. Als motivatie noemt hij onder meer een studie van achttien gevallen van zelfdoding onder jongeren in de regio Montreal-Granby-Quebec, waarbij rockmuziek volgens hem de enige constante factor was.

Hij onderscheidt vier fasen.

De eerste begint rond 1951-1952; de term "rock 'n' roll" — uit de straattaal van Amerikaanse getto's, verwijzend naar *lichaamsbewegingen tijdens de geslachtsgemeenschap* — werd bedacht door een diskjockey uit Cleveland. Elvis Presley belichaamde de jeugdige opstand tegen de puriteinse moraal van de "Bible Belt". Vanaf zijn tv-optreden in 1956 werd hij een massaal idool en het symbool van verzet tegen alle gezagsdragers, met rellen en collectieve hysterie als gevolg.

De tweede fase is de evolutie naar hardrock (verfijnde beat, uitzinnig volume, sterke percussie) en acid rock, die *hallucinogene drugs* toevoegde via The Beatles en The Rolling Stones. Régimbal beweert dat de hardrock-ritmes werden ontleend aan Afrikaanse stammen en voodookringen om luisteraars seksueel te prikkelen.

De derde fase is de satanische rock, ingeluid met het "White Album" van The Beatles (1968), waarbij volgens hem voor het eerst *subliminale boodschappen* werden geïntroduceerd om het "evangelie van Satan" over te brengen; hij noemt drie bronnen: de technieken voor subliminale boodschappen, de occulte toewijding van de artiesten, en geldschieters als de Illuminati, WICCA en de Welsh Witches Society.

De vierde fase is de punkrock van de jaren 80, die volgens hem tot *collectief geweld* zou aansporen.

Deel II: De ontmaskering

De aanleiding was de zaak rond Gary Greenwald, een voormalig rockartiest, die beweerde subliminale boodschappen te hebben ontdekt in populaire songs, vooral in "Stairway to Heaven" van Led Zeppelin. Het Californische congreslid Philip Wyman diende daarop een wetsvoorstel in dat platenmaatschappijen zou verplichten subliminale boodschappen op de hoezen te vermelden.

Régimbal definieert de subliminale boodschap als een overdracht "net onder de drempel van het bewustzijn", die het diepe onderbewustzijn bereikt terwijl de luisteraar weerloos is. Volgens Régimbal verbood de wetgeving subliminale technieken in reclame en media destijds al twintig jaar, maar gold dat verbod niet voor platen en cassettes. De boodschappen zouden over seksuele perversie, opstand, zelfmoord, geweld en toewijding aan Satan gaan.

Hij beschrijft de technieken: achterstevoren opgenomen zinnen, die het onderbewustzijn zou kunnen horen en decoderen, zelfs in onbekende talen; frequentiemodulatie; ultrasone signalen die in de hersenen een morfineachtige endorfine-afscheiding zouden veroorzaken; en stroboscopie, waarbij flitslicht de oriëntatie, het concentratievermogen en de reflexen zou uitschakelen, zodat "alle barrières van het morele oordeel doorbroken worden". Als voorbeelden van songs die achterstevoren satanische boodschappen zouden bevatten, noemt hij Led Zeppelin ("I've got to live for Satan"), The Beatles ("Turn me on, dead man") en enkele anderen; vervolgens citeert hij teksten van Kiss, AC/DC en de Dead Kennedys die hij als satanisch of gewelddadig interpreteert.

Ook beschrijft hij occulte toewijdingen van artiesten: Alice Cooper zegt zelf dat hij zijn roem te danken heeft aan een geest die zijn lichaam in bezit nam; Mick Jagger werd volgens de auteur in zwarte magie ingewijd en zou zichzelf zien als de incarnatie van Lucifer; volgens Régimbal verklaarde Ozzy Osbourne zijn nummers in trance te componeren. Een getuigenis van John Todd beweert dat vrijwel alle grote rockproducenten lid zijn van een satanische "kerk" en dat platen zwart-magisch worden bewerkt.

Régimbal stelt verder dat de hele revolutie wordt gefinancierd door de Illuminati, met als doel de jeugd los te maken van familie, kerk en nationaliteit richting één wereldregering. Ook het discofenomeen bekritiseert hij als uiting van narcisme en ongeremde seksualiteit, en hij wijst op vermeende esoterische, erotische en satanische symboliek op platenhoezen.

Deel III: Gevolgen en verwoestingen

Volgens een Amerikaans onderzoek uit 1981 luisterde 87% van alle tieners drie tot vijf uur per dag naar rockmuziek. Régimbal inventariseert de gevolgen langs drie sporen. Medisch-fysiek zouden onderzoeken volgens hem aantonen dat rockmuziek hartslag, ademhaling, stofwisseling en hormonale processen beïnvloedt; het hoge geluidsvolume zou gehoorproblemen, hart- en vaatziekten en evenwichtsstoornissen veroorzaken, en daarnaast waarschuwt hij voor oogschade door lasers en flitslicht. Psychologisch noemt hij depersonalisatie, verlies van concentratie en zelfbeheersing, suggestibiliteit, hysterie, depressie,

suïcidale neigingen, zelfverminking en vernielingsdrang. Moreel en sociaal zouden de vijf thema's van het rockuniversum (seks, drugs, rebellie, valse religie en duivelse invloed) het onderscheidingsvermogen uitschakelen; rocksterren worden aangebeden idolen. Ter ondersteuning verwijst hij naar concertincidenten met gewonden in Vancouver en Melbourne en met sterfgevallen in Altamont en Cincinnati, en naar aanleiding van een rockweekend in Los Angeles zou een tv-journaliste 650 doden hebben gemeld.

Deel IV: Een uitdaging

Régimbal besluit met een oproep tot actie: burgeractie en informatiecampagnes om het publiek bewust te maken van de aard en gevolgen van de rockrevolutie; brieven aan consumentenbeschermingsorganen; en wetgeving naar het model van het voorstel-Wyman. Hij zegt niet in censuur te geloven, maar bepleit wel een uitbreiding van het wettelijk verbod op subliminale technieken naar platen-, cassette- en filmproducties. Ouders, leraren en geestelijken hebben volgens hem een verantwoordelijkheid voor de muzikale en morele opvoeding van jongeren. Hij pleit voor promotie van goede muziek (klassiek, folk en christelijk geïnspireerde muziek), voor mobilisatie van "mensen van goede wil" en voor spirituele middelen — gebed, vorming, sacramenten — omdat de strijd in wezen een geestelijke strijd is. De conclusie is christelijk: Jezus is overwinnaar, de duivel is reeds verslagen; uiteindelijk moet iedereen kiezen tussen Christus en Satan.

Bijlagen

Het boek sluit af met een lijst groepen die hij gevaarlijk acht (onder meer ABBA, AC/DC, The Beatles, Black Sabbath, Kiss, Led Zeppelin, The Rolling Stones en The Who), een occulte en esoterische duiding van de tekst van "Stairway to Heaven" (de "lady" zou een heks zijn, de trap een esoterische inwijdingsweg), een overzicht van satanische symbolen op platenhoezen (bokkenkop, omgekeerde driehoek, pentagram, magische cirkel) en een uitgebreide bibliografie.